

แนวคิดและทฤษฎีของนักการศึกษาเกี่ยวกับการเล่น

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นแบบดั้งเดิม (Classical Theories of Play)

ทฤษฎีพลังงานเหลือใช้ (Surplus Energy Theory)
ทฤษฎีพลังงานเหลือใช้พัฒนาขึ้นโดยคาร์ล กุส (Karl Gross) ซึ่งได้แนวคิดเบื้องต้น จากอริสโตเติล (Aristotle) ที่ทฤษฎีนี้กล่าวว่าสิ่งมีชีวิตสร้างพลังงานตลอดเวลา โดยพลังงานส่วนใหญ่ จะถูกนำมาใช้ในการทำงาน และเมื่อมีพลังงานเหลือก็จะถูกนำไปใช้ในการเล่น

ทฤษฎีการผ่อนคลาย (Relaxation Theory)
ผู้นำเสนอเป็นครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1961 คือ แพทริก (Patrick) โดยความเห็นของเขาต่าง ไปจากทฤษฎีพลังงานเหลือใช้ กล่าวคือ การเล่นเป็นการฟื้นฟู หรือเติมพลังงานที่ถูก ใช้นไป ในการทำงานหรือการเรียน ให้กลับคืนมา การที่ได้ทำกิจกรรมที่น่าสนใจ หรือได้เล่นนั้นจะทำให้ไม่เหนื่อย คลาย และเป็นการทำงานที่ผ่อนคลาย ทำให้มีพลังงานเพิ่มขึ้นพร้อมที่จะทำงานหรือเรียนต่อไป

ทฤษฎีการเล่นโดยสัญชาตญาณ (Pre-exercise or Practice Theory)
คาร์ล กุส (Karl Groos) กล่าวว่า เด็กมีสัญชาตญาณ ในการเล่นเพื่อฝึกฝนทักษะต่างๆ ที่จะต้องใช้เมื่อโตขึ้น เนื้อหาของการเล่นจะเชื่อมโยง กับพฤติกรรมของผู้ใหญ่ หรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็ก เช่น ในมุมบทบาทสมมติของโรงเรียนอนุบาล เราได้เห็นเด็กเล่นบทบาทต่างๆ เช่น เล่นเป็นพ่อ แม่ค้าวิ่ง หรือหมอ

ทฤษฎีการทำซ้ำ (Recapitulation Theory)
ทฤษฎีนี้ได้รับแนวคิดจากทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วิน (Darwin) และนักทฤษฎีหลาย ท่านพยายามที่จะเชื่อมโยง การเล่นกับวิวัฒนาการทางวัฒนธรรมของมนุษย์ โดยกล่าวว่าเด็กเล่นไป ตามสัญชาตญาณตามลำดับขั้น การเล่นจึงเป็นการนำเอากิจกรรมของบรรพบุรุษออกมาแสดงและเป็นการกระทำตามวิถีชีวิตที่คนรุ่นเก่าเคยทำมาแล้ว เช่น การเล่นต่อสู้ เล่นไล่จับ

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นร่วมสมัย (Contemporary Theory of Play)

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud)
ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) นักจิตวิเคราะห์ชาวออสเตรีย เชื่อสายวิ กกล่าวว่า การเล่นเป็นการจัดการความกลัวและความวิตกกังวลของเด็ก การเล่นจะทำให้เด็กอยู่ในภาวะจิต ได้ สำนึก (Level of Consciousness) เด็กจะแสดงออกถึงความวิตกกังวลหรือความกลัวนั้นผ่านการเล่น โดยใช้จินตนาการระหว่างการเล่น เพื่อจัดปัญหาต่างๆ ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ในชีวิตจริง

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของเอริก เอริกสัน (Erik Erikson)
เอริก เอริกสัน (Erik Erikson) นักจิตวิเคราะห์ชาวเยอรมัน กล่าวว่า การเล่นเป็นวิถีของ การฝึกฝนทักษะที่จำเป็น ในการดำรงชีวิตของเด็ก

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของฟรีดริช โฟรบел (Friedrich Froebel)
ฟรีดริช โฟรบел (Friedrich Froebel) นักการศึกษาและผู้นำทางการศึกษาอนุบาล ชาว เยอรมัน ซึ่งเขาหา เศษคุปต์ กล่าวว่า "โฟรบелเป็นคนแรกที่เชื่อว่าการเรียนรู้ของเด็กเกิดจากการ เล่นและการนำการเล่นมาใช้ ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก โฟรบелเชื่อว่าพัฒนาการตามธรรมชาติ ของเด็กเกิดขึ้น โดยการเล่น

แนวคิดและทฤษฎีของฌอง เพียเจต์ (Jean Piaget)
ฌอง เพียเจต์ (Jean Piaget) นักจิตวิทยาชาวสวิสซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กตั้งแต่แรกเกิด ต่อเนื่องไปจนถึงภาวะสูงสุดของการคิดการเข้าใจ

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของจอห์น ดิวอี้ (John Dewey)
จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) นักจิตวิทยา นักปรัชญา และนักปฏิรูปการศึกษาชาว อเมริกัน ซึ่งเขาหา เศษคุปต์กล่าวว่า "ดิ้วอี้เชื่อว่าการเรียนรู้ที่เด็กเรียนรู้จากการเล่นขึ้นอยู่กับ ความสนใจของเด็ก และการเล่นควรเป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยง กับชีวิตประจำวัน เช่น มุมบ้าน มุม ไปรษณีย์ มุมร้านค้า และมุมหมอ เขาเชื่อว่าการเล่นช่วยเตรียมเด็กไปสู่อาชีพของผู้ใหญ่ นี่คือ สาเหตุที่เราจัดมุมต่างๆ เช่น มุมแต่งตัว

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของเลฟ ไวโกตสกี (Lev Vygotsky)
เลฟ ไวโกตสกี (Lev Vygotsky) นักจิตวิทยาชาวรัสเซียเชื้อสายยิว ซึ่งเขาหา เศษคุปต์ กล่าวว่า "ไวโกตสกี เชื่อว่า ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นขณะเล่น มีความจำเป็นต่อพัฒนาการเด็ก โดยผ่านปฏิริยาทางสังคม เด็กจะเรียนรู้ด้านภาษาและทักษะทางสังคม

แนวคิดทฤษฎีการเล่นของมาเรีย มอนเตสซอรี (Maria Montessori)
มาเรียมอนเตสซอรี (Maria Montessori) แพทย์หญิงชาวอิตาลี มีแนวคิดเกี่ยวกับการ เล่นแตกต่างจากนักศึกษานักปรัชญา ท่านอื่นๆ มอร์ริ (Morrow, 2009 :19) ได้กล่าวว่า หลักสูตรของมอนเตสซอรีนั้นความอยากรู้ อยากเห็นและการค้นคว้า ของเด็กมีความสำคัญน้อยกว่า ความสามารถในการทำงาน กับอุปกรณ์ที่จัดทำขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมายและใช้อย่างถูกวิธี

แนวคิดและทฤษฎีการเล่นของรูดอล์ฟ สไตเนอร์ (Rudolf Steiner)
รูดอล์ฟ สไตเนอร์ (Rudolf Steiner) นักปรัชญาและนักการศึกษาชาวออสเตรีย ผู้ริเริ่ม โปรแกรมการศึกษาวอลดอร์ฟ มีแนวคิดที่ว่า "การเล่นของเด็กเป็นการเลียนแบบชีวิต เช่น เด็กจะเล่น กวาดบ้าน ถูพื้น ทำอาหาร การเล่นเหล่านี้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ของเด็กเพราะเด็กได้ ใช้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายเคลื่อนไหว ได้ฝึกทางมิติ การได้เล่นเช่นนี้ช่วยสร้างนิสัย ในการรักการทำงาน ทำให้เด็กเป็นคนขยัน และการเล่นนี้จะฝึกสมาธิด้วย"

